

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **Z. G.**, zastoupeného JUDr. Petrem Kocurem, advokátem se sídlem Osvobození 829, Orlová-Lutyně, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.7.2015, č.j. 2015/25579-421/1, ve věci podpory v nezaměstnanosti,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9.7.2015, č.j. 2015/25579-421/1 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. **Žalovaný je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení k rukám advokáta JUDr. Petra Kocura ve výši **12.784,- Kč** do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. **Soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč bude** žalobci **vrácen** z účtu Krajského soudu v Ostravě po právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobci nebyla přiznána podpora v nezaměstnanosti.

[2] V zákonné lhůtě u zdejšího soudu byla podána žaloba proti v záhlaví uvedenému správnímu rozhodnutí, ve které žalobce tvrdil, že splňuje podmínky pro přiznání podpory v nezaměstnanosti. Svě tvrzení splnění doby důchodového pojištění v rozhodném období a v požadovaném rozsahu opřel o potvrzení OSSZ Karviná ze dne 31.7.2015, které přiložil k žalobě. Navrhl zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 8.10.2015 popřel důvodnost žaloby, zdůraznil, že z doložených dokladů nebylo důvodu se domnívat, že by žalobce po 31.1.2015 získal výkonem samostatné výdělečné činnosti další doby důchodového pojištění. Žalobce teprve v žalobě nově namítá získání dob důchodového pojištění od 1.2.2015 do 29.3.2015, které dokládá potvrzením ze dne 31.7.2015; toto však nemohlo být zohledněno, neboť rozhodnutí o nepřiznání podpory v nezaměstnanosti bylo vydáno 13.4.2015 a rozhodnutí o odvolání 9.7.2015. Žalobce požádal o podporu v nezaměstnanosti 30.3.2015 a k tomuto datu nesporně podmínku doby důchodového pojištění nezbytnou pro přiznání podpory v nezaměstnanosti nesplňoval, jak vyplývá z potvrzení OSSZ ze dne 23.4.2015. V dané věci se jedná o řízení o žádosti, v němž primárně leží důkazní břemeno na žadateli a navíc dle ust. § 42 odst. 2 zákona o zaměstnanosti je povinen skutečnosti rozhodné pro přiznání a poskytování podpory v nezaměstnanosti doložit uchazeč o zaměstnání. Vzhledem k tomu, že žalobce sám před správními orgány uvedl, že v období, za které uplatňuje získání doby důchodového pojištění, žádnou výdělečnou činnost nevykonával, je možno aplikovat rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 Ads 123/2008. Pokud žalobce sám uvedl, že v období od 1.2. do 29.3.2015 žádnou výdělečnou činnost nevykonával, pak následně doplacené důchodové pojištění ani nemůže splňovat nároky na toto pojištění uvedené v ust. § 39 odst. 1 písm. a) zákona o zaměstnanosti, jak je NSS v citovaném rozsudku vyložil. Dále odkázal na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 26.8.2008 č.j. 7 Afs 54/2007-62, kde rozšířený senát upozornil, že žalobce zajisté nemůže účinně zpochybňovat zákonnost postupu žalovaného správního orgánu a vytýkat mu jako procesní vadu, že se nevypořádal se skutečnostmi či právními námitkami, které ve správním řízení neuvedl. Žalobce tak nemůže úspěšně namítat nezákonnost rozhodnutí z důvodu, že při rozhodování o nároku na podporu v nezaměstnanosti nezohlednil doby důchodového pojištění, které nebyly před vydáním rozhodnutí o odvolání nijak doloženy ani zmíněny a naopak byly písemným prohlášením žalobce ze dne 3.4.2015 de facto popřeny. Navrhl žalobu zamítnout.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě č.j. KAD-900/2015-MLOT1 ze dne 3.4.2015. V odůvodnění uvedl, že v žádosti o podporu v nezaměstnanosti jako poslední ukončené zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost v posledních dvou letech před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání žadatel uvedl soustavnou výdělečnou činnost v době od 17.6.2013 do 29.12.2013 a od 23.9.2014 do 31.1.2015. Předložil vyrozumění

o zápisu do živnostenského rejstříku ze dne 30.3.2015 osvědčující přerušení provozování jeho živnosti od 30.3.2015 do 30.3.2016, potvrzení OSSZ Karviná ze dne 1.4.2015 osvědčující jeho vedení v evidenci osob samostatně výdělečně činných v posledních dvou letech před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání v době od 17.6.2013 do 29.12.2013 a od 23.9.2014 do 31.1.2015 s účastí na důchodovém pojištění, tedy s dobou, za kterou uhradil pojistné od 17.6.2013 do 29.12.2013 a od 23.9.2014 do 31.12.2014 a dále z období, za které uhradil zálohy na důchodové pojištění od 1.2.2015 do 31.1.2015. Dne 3.4.2015 písemně prohlásil, že v době od 1.2. do 29.3.2015 nevykonával samostatnou výdělečnou činnost. V rámci odvolání uvedl, že nastala chyba v účetnictví a na sociálním pojištění byl do 31.3.2015, k čemuž doloží do 24.4.2015 doklady. Dne 24.4.2015 doložil potvrzení vystavené OSSZ dne 23.4.2015, v němž je uvedena doba evidence OSVČ v posledních dvou letech před zařazením do evidence uchazeče o zaměstnání, v době od 17.6.2013 do 29.12.2013 a od 23.9.2014 do 29.3.2015. Správní orgán tak došel k závěru, že odvolatel byl do evidence uchazečů zařazen od 30.3.2015, rozhodným obdobím je v jeho případě doba od 30.3.2013 do 29.3.2015. V rozhodném období doložil dobu důchodového pojištění od 17.6. do 29.12.2013 a od 23.9.2014 do 31.1.2015, tj. celkem 10 měsíců a 22 dní, žádnou jinou dobu důchodového pojištění získanou v zaměstnání, výkonem samostatné výdělečné činnosti nebo některou z náhradních dob zaměstnání v rozhodném období, nedoložil. Pokud byl v evidenci OSVČ bez hrazení pojistného či záloh na pojistné, nebyl důchodově pojištěn.

[5] Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 30.3.2015 podal žádost o zprostředkování zaměstnání, ve které uvedl, že pracoval jako OSVČ a tuto činnost skončil 29.3.2015. Předložil potvrzení o době vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání ze dne 3.4.2015 o obsahu, že je veden v evidenci od 30.3.2015, potvrzení OSSZ Karviná ze dne 1.4.2015 a ze dne 23.4.2015, naprosto stejného obsahu, že nemá evidovanou žádnou pracovní neschopnost v rozhodném období, dále, že byl v evidenci jako OSVČ v době od 23.9.2014 do 29.3.2015, od 17.6.2013 do 29.12.2013, od 21.3.2012 do 31.10.2012 a od 2.4.2007 do 29.8.2007, dále doba důchodového pojištění, za které OSVČ uhradila pojistné v posledních 3 letech předcházejících kalendářnímu roku vydání tohoto potvrzení: od 21.3.2012 do 31.10.2012, od 17.6.2013 do 29.12.2013 a od 23.9.2014 do 31.12.2014, dále, že OSVČ je přihlášena k důchodovému pojištění

- a. v kalendářním roce, ve kterém je vydáno toto potvrzení a uhradila zálohy na důchodové pojištění, jejíž splatnost ke dni vydání potvrzení vypršela: ano, od 1.1.2015 do 31.1.2015,
- b. na kalendářní rok, který bezprostředně předchází roku, ve kterém je vydáváno toto potvrzení, a za tento kalendářní rok byly uhrazeny zálohy, jejichž splatnost ke dni vydání tohoto potvrzení vypršela, ale dosud nebyl podán přehled za tento rok.

Poslední vyměřovací rok, který je dobou pojištění a spadá do rozhodného období, činí 178.469,- Kč a počet měsíců účasti na důchodovém pojištění, čtyři.

[6] Dále součástí správního spisu jsou doklady datované po vydání napadeného rozhodnutí, a to vyrozumění o zápisu do živnostenského rejstříku vydaného Městským

úřadem Orlová dne 28.8.2015 o obsahu, že na základě oznámení ze dne 28.8.2015 o pokračování v provozování živnosti se pokračuje dnem 2.9.2015, vyrozumění o zápisu do živnostenského rejstříku vydaného Městským úřadem Orlová dne 2.9.2015 o obsahu, že provozování živnosti přerušeno od 2.9.2015 do 2.9.2016, potvrzení OSSZ Karviná ze dne 23.9.2015, že byl v evidenci jako osoba samostatně výdělečně činná v době od 23.9.2014 do 29.3.2015, dále, že doby důchodového pojištění, za které uhradil pojistné, je období od 21.3.2012 do 31.10.2012, od 17.6.2013 do 29.12.2013 a od 23.9.2014 do 31.12.2014. Jinak údaje totožné jako v potvrzení ze dne 23.4.2015.

[7] Dále krajský soud ze zpráv Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné, které si vyžádal, zjistil, že žalobce měnil data ukončení samostatné výdělečné činnosti. Naposledy dne 23.4.2015 uvedl, že datum ukončení samostatné výdělečné činnosti je 29.3.2015. Dále, že žalobce zaplatil zálohy na pojistné za měsíc únor a březen 2015 dne 13.4.2015, když platba se zobrazila dne 15.4.2015. Dle uvedené OSSZ došlo k omylu, jestliže v potvrzení ze dne 23.4.2015 nebylo uvedeno, že zálohy za únor a březen 2015 již byly zaplacený dne 13.4.2015 a doba důchodového pojištění v roce 2015 je tak od 1.1.2015 do 29.3.2015.

Právní úprava

[8] Podle § 39 odst. 1 písm. a) ZoZ *nárok na podporu v nezaměstnanosti má uchazeč o zaměstnání, který získal v rozhodném období zaměstnáním nebo jinou výdělečnou činností dobu důchodového pojištění v délce alespoň 12 měsíců*. Rozhodné období dle § 41 odst. 1 ZoZ jsou poslední 2 roky před zařazením fyzické osoby do evidence uchazečů o zaměstnání. Žalobce byl v evidenci úřadu práce ode dne 30.3.2015, rozhodné období je tak vymezeno od 30.3.2013 do 29.3.2015.

Právní posouzení věci samé

[9] Systém poskytování podpory v nezaměstnanosti je úzce propojen se systémem důchodového pojištění. To vyplývá již ze způsobu, jakým jsou upraveny podmínky vzniku nároku na podporu v nezaměstnanosti v ust. § 39 odst. 1 písm. a) zákona o zaměstnanosti a soud odkazuje na odstavec [7] tohoto rozsudku. Soudružnost těchto dvou systémů je také vyjádřena způsobem financování, a to z téhož pojistného odváděného podle zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném, na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Úmysl sjednotit tyto podmínky je vyjádřen i v důvodové zprávě k zákonu o zaměstnanosti, která k ust. § 39 uvádí: „*Doba zaměstnání, potřebná pro nárok na podporu v nezaměstnanosti, tj. alespoň 12 měsíců v posledních třech letech, je upřesněna tak, že toto zaměstnání musí zakládat povinnost odvádět pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, což odpovídá principu, že ten, kdo přispíval na státní politiku zaměstnanosti, má nárok na to, aby mu z těchto prostředků byla hrazena podpora v nezaměstnanosti v době, kdy zaměstnání nemá.*“

[10] Krajský soud po prostudování spisového materiálu správních orgánů dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Spornou právní otázkou v předmětném správním řízení, a jejíž vyřešení je klíčové pro rozhodnutí tohoto sporu, bylo to, zda žalobce splnil

podmínku 12 měsíců důchodového pojištění ve dvouletém rozhodném období od 30.3.2013 do 29.3.2015. Ke zjištěnému soud učinil následující závěr.

[11] Není pochyb, že žalobce po zjištění, že nezískal v rozhodném období svou výdělečnou činností dobu důchodového pojištění v délce alespoň 12 měsíců, provedl kroky k doplacení záloh na pojistné, o čemž svědčí potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dnů 26.4.2016, 14.6.2016 a 16.6.2016 (tyto si vyžádal soud) a dle těchto zpráv je dle okresní správy sociálního pojištění žalobce důchodově pojištěn i za období od 1.1.2015 do 29.3.2015. Chování žalobce lze označit za určitou spekulaci a je otázkou, zda žalobce pouze doplatil zálohu na sociální pojištění bez ohledu na výkon či nevýkon výdělečné činnosti. Soud si je vědom, že jak dle ust. § 48 ZoZ, tak i příslušných ustanovení zákona o důchodovém pojištění, konkrétně ust. § 10 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v návaznosti na ust. § 3 odst. 4 zák. č. 589/1992 Sb. je pro účast na pojištění u OSVČ rozhodující výkon výdělečné činnosti i zaplacení pojistného. Tzn., že OSVČ nemůže být důchodově pojištěna jen z titulu zaplacení pojistného bez výkonu výdělečné činnosti anebo jen z důvodu výdělečné činnosti bez zaplacení pojistného. Ač žalobce doplatil zálohy na sociální pojistné po vydání prvostupňového rozhodnutí (vydáno dne 3.4.2015) dne 13.4.2015, doplatil jej ještě v průběhu správního řízení, a tak žalovaný byl povinen k této skutečnosti přihlídnout v rámci odvolacího řízení a s touto skutečností se vypořádat. Jestliže správní orgány, resp. žalovaný rozhodoval na základě neúplně zjištěných podkladů s ohledem na informace předložené soudu Okresní správou sociálního zabezpečení v Karviné, nemůže pochybení na straně správních orgánů jít k tíži žalobce.

[12] Vzhledem k uvedenému v odstavci [11] tohoto rozsudku soud zrušil napadené rozhodnutí z důvodu vady řízení, neboť bylo rozhodováno na základě neúplně zjištěného stavu, když žalovaný se nevypořádal s novou skutečností nastalou zaplacením pojistného dne 13.4.2015, a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a odst. 4 s.ř.s.). Žalovaný v dalším řízení bude vycházet z prokázané skutečnosti, že žalobce v průběhu správního řízení dne 13.4.2015 ještě zaplatil zálohy na sociální pojištění a s touto skutečností se procesně vypořádá, a v případě, že na ní založí úvahu o zhodnocení doby pojištění až do 29.3.2015, bude na jeho úvaze, zda se spokojí se závěrem okresní správy sociálního pojištění, že žalobce byl důchodově pojištěn až do 29.3.2015 či provede zjišťování ohledně výkonu výdělečné činnosti.

[13] Krajský soud připomíná, že správní orgány jsou vysloveným právním názorem v dalším řízení vázány podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.

[14] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalobci vznikly náklady v souvislosti s právním zastoupením, a to za 3 úkony právní služby po 3.100,- Kč (**9.300,- Kč**) plus 3x režijní paušál po 300,- Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění), tj. **900,- Kč**, dále dle § 14 odst. 3 AT náhrada za promeškaný čas 2x 100,- Kč, tj. **200,- Kč**. Dále bylo advokátu přiznáno dopravné při použití osobního vozidla Hyundai i30, reg. zn. X, ve výši **165,- Kč** (průměrná spotřeba dle VTP činila 5,7l benzínu automobilového 95 oktanů/100km, při vzdálenosti 30km, cena paliva činila 29,70 Kč/l a sazba základní náhrady činila 3,80

Kč/km (vyhl. č. 385/2015 Sb.), tj. 50,78 Kč + 114,- Kč, celkem tedy 165,- Kč). Vzhledem ke skutečnosti, že advokát je plátcem DPH, též náhrada 21 % DPH z částky 10.565,- Kč, tj. **2.219,- Kč**. Celkové náklady za právní zastoupení tak činí **12.784,- Kč**. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

[15] Výrok IV. je odůvodněn ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., ve znění zákona č. 87/2015 Sb., neboť s účinností od 1.5.2015 od poplatku se osvobozuje řízení ve věcech podpory v nezaměstnanosti. Žalobce tak byl neoprávněně zdejší soudem zavázán zaplacením soudního poplatku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29. června 2016

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně